



Козельщинські ВІСТІ



Громадсько-політична газета

П'ятниця, 6 травня 2022 року

№12 (10697)

Краща районна газета України 2018 року

• ДОБРОГО ВЕЧОРА, МИ З ПОЛТАВЩИНИ

24 полтавські представники стартують на Літній Дефлімпіаді

1 травня у бразильському м.Кашіас-ду-Сул (Бразилія) стартували ХХІV літні Дефлімпійські Ігри. У складі збірної України на Дефлімпіаду поїхали 24 спортсмени з Полтавщини, які представлятимуть регіон у трьох видах спорту: футбол, карате та настільний теніс.

У Глобиному відбувся благодійний концерт на підтримку ЗСУ

Працівники галузі культури та учасники художньої самодіяльності Глобиного і Великих Кринок організували благодійні концерти на підтримку Збройних Сил України.

«Зібрані у Глобиному кошти, а це 26.000 гривень, та прапор України з побажаннями для захисників передані на потреби Української армії. Великокринківці на подібній акції зібрали 8500 гривень», — повідомила Глобинська міська рада.

У Полтаві відкривають групи психологічної підтримки

Від 4 травня з дітьми, підлітками, батьками, вчителями, яких травмувала війна, безоплатно працюватимуть професійні психологи.

Зарєструватися можуть як вимушені переселенці, так і жителі Полтавщини.

33-річний козельщанин пограбував людину з інвалідністю

Підозру у вчиненні злочину слідчі поліції, за процесуального керівництва Глобинської окружної прокуратури, вручили раніше судимому мешканцю Козельщини. Чоловіка затримали за годину після пограбування, у процесі реалізації оперативно-слідчих заходів, повідомляє поліція Полтавщини.

1 травня, близько 14:00, до Сектору поліцейської діяльності № 1 (смт Козельщина) відділу поліції № 2 (м. Горішні Плавні) Кременчуцького райуправління звернувся 59-річний мешканець Козельщини. Заявник повідомив, що невідомий чоловік заволодів його мобільним телефоном.

«Як з'ясувалося в процесі проведення невідкладних оперативних заходів та першочергових слідчих дій, 33-річний зловмисник скористався безпорадним станом потерпілого, прикутого до ліжка. Він проник до приватного будинку та привласнив мобільний телефон господаря. Фігуранта затримано у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Йому вже повідомлено про підозру у відкритому викраденні чужого майна в умовах воєнного стану та вирішується питання про обрання запобіжного заходу. Речові докази вилучено», — повідомив начальник сектору поліцейської діяльності Денис Булітко.

Слідчий підрозділ відділу поліції № 2 (м Горішні Плавні) Кременчуцького райуправління розпочав досудове розслідування за частиною 4 статті 186 (Грабiж, вчинений в умовах воєнного стану) Кримінального кодексу України. Санкція статті передбачає від 7 до 10 років позбавлення волі.

• ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!



«Козельщинські вісті» разом із гуманітарним вантажем прибули до воїнів 92-ї окремої механізованої бригади імені кошового отамана Івана Сірка, яка сьогодні боронить харківські кордони

Черговий випуск хронік воєнного тилу читайте на сторінці 3 ➔

• ВИМУШЕНІ ПЕРЕСЕЛЕННЯ: МОЯ ІСТОРІЯ

«Мій район і до цього часу під вогнем артилерії та «градів», — Віталій Тукан

Уже майже два місяці у Козельщині живе чоловік, про якого можна сказати багато. Це історик, музеєзнавець, директор музейного комплексу Харківського державного педагогічного університету імені Сковороди, ініціатор створення клубу технічної історії «Шерман», а ще великий ентузіаст, який уже декілька тижнів поспіль щовівторка проводить зустрічі-лекції у культурно-освітньому Smart Просторі. Всі ці слова про Віталія Тукана, який сьогодні ділиться пережитим у перші дні війни



Читайте матеріал на сторінці 4 ➔

«Історія незламних» від Віталія Тукана у стінах Smart Простору

• ЮВІЛЯРИ



Невелике село Дяченки розташоване на трасі Кременчук — Решетилівка. Наразі небагато там лишилося мешканців, і серед них — Ольга Трохимівна Калашник, вишивальниця з майже 70-річним стажем

Її хата схожа на вишиване царство. Рушники, простирадла, наволочки — усе буває квітами, барвами рідної землі. Ольга Трохимівна нещодавно відзначила поважний ювілей — своє 95-річчя. Незважаючи на нелегкі випробування, які випали на долю її покоління, жінка не втрачає стійкості духу та почуття гумору. Тож вітання ювілярці від усіх читачів «Козельщинських вістей»!

Інтера Люкс *Instagram _intera_lux_*

ПРАЦЮЄМО ПІД ЧАС КАРАНТИНУ! **ВІКНА**

ДВЕРІ **ЗНИЖКИ, ЯКІ ЗІГРІВАЮТЬ!**

ВХІДНІ • МІЖКІМНАТНІ
НАТЯЖНІ СТЕЛІ
КОНДИЦІОНЕРИ
ЖАЛЮЗІ ТА РОЛЕТИ

м.Кременчук, пр. Свободи 32
096 099 46 52, 050 054 05 95 Олексій

РОЗСТРОЧКА БЕЗ % від виробника до 6 місяців



ПАМ'ЯТЬ

• ФРОНТОВИКИ

Василь Кагал – останній герой Другої світової із Сушків



Шановні учасники, свідки Другої світової війни, нинішні захисники і захисниці України! Дорогі земляки!

У ці травневі дні слави і пам'яті ми вшануємо людей старшого покоління, яким випало пройти крізь смертельний вогонь Другої світової війни

Як ми знаємо, передумовами до Другої світової війни були політична ідея «арійського світу», роздування міфів про утиск німецькомовного населення у пресі, радісні вигуки «Гітлер — введи війська» і анексія Німеччиною Судетської області, що належала Чехословаччині, розпочалася 1 вересня 1939 року. Вона охопила всю земну кулю і тривала до 2 вересня 1945 року, забрала і скалічила десятки мільйонів життів, принесла наймасштабнішу розруху і горе.

7 травня 1945 року німецький генерал Йодль від імені основного агресора, у ставці Дуайта Ейзенхауера в Реймсі, підписав умови беззастережної капітуляції Німеччини, у свою чергу «ображений» радянський уряд висловив категоричний протест з вимогами підписати акт про беззастережну капітуляцію Німеччини безпосередньо в Берліні за участю СРСР, що формально і було зроблено днем пізніше, 8 травня 1945 року, близько опівночі. Цей процес відбувся в передмісті Берліна Карлсгорсті, який був зайнятий радянськими військами. Делегація представників німецького командування на чолі з генералом Кейтелем з боку агресора підписали акт про беззастережну капітуляцію збройних сил Німеччини. Від Великої Британії акт підписав маршал Артур Теддер, генерал Карл Спаатс від США, від усіх радянських республік був підпис маршала Георгія Жукова та генерала Жан де Латтр де Тассіньї від Франції.

Це була проста демонстрація примирення й пам'яті. Відтак, свято Перемоги в Європі святкується й донині щорічно 8 травня. З 2015 року й українська спільнота повернулася до цієї славної традиції.

Друга світова – найжахливіша війна, у тому числі і в українській історії. Ми пам'ятаємо, що понад 10 мільйонів українців поклали свої життя у цій страшній трагедії, щоб надати можливість вільно жити нам. Вічна і світла пам'ять полеглим.

На жаль, історія повторилася. У нашому прагненні до незалежності й свободи Україна знову змушена захищати свій вибір і право. Віра і жертвовність наших співвітчизників, земляків не знає меж.

Історія свідчить – наш народ непереможний! Перемога буде за нами, адже за нами — правда і наша земля!

Тож щиро сподіваюся, що вже дуже скоро ми матимемо власну масштабну перемогу над лютим ворогом — росією.

Слава захисникам і захисницям України усіх часів! Слава Україні!

Віктор БУРМУС,
голова президії ради відокремленого підрозділу організації ветеранів у Козельщинській територіальній громаді

У сім'ї Кагалів, яка жила неподалік Кременчука, було аж семеро дітей. Серед них і Василь, 1923 року народження. Сім'я була дуже бідною, бо працював лише один батько. І все ж Василь успішно закінчив 10 класів середньої школи у с. Потоках і вирішив навчатися на агронома. Та юнацькі мрії перекреслила війна

Воював Василь Кагал (на фото) у складі особливого винищувального протитанкового батальйону артилеристом-навідником та заряджаючим спочатку 45, а потім 76-міліметрових гармат, пройшовши перед цим навчальну підготовку в місті Муромі Горьковської області.

Молодому воїнові довелося пройти через найскладніші випробування. Ось хоча б події наприкінці 1943 року. Тоді у районі Дарниці сформували ешелон, переповнений воїнами і бойовою технікою для відправки на фронт. Але ворожі літаки нанесли нищівний бомбовий удар. Загинуло дуже багато бійців. Вагон, у якому перебував Василь Кагал, розірвало на дві частини. Його з кількома воїнами притиснуло до задньої стінки вагона, і вони дивом залишилися живими. Можливо, порятувало те, що перед відправкою Василь відвідав Софію Київську і помолвився Богу...

А в липні 1944 року Василь Кагал отримав тяжке поранення правого плеча та осколкові ураження грудної клітки. Втратив багато крові. Військова консультативна комісія визнала, що шансів на життя у нього немає. Та сталося несподіване. Саме тоді був поранений офіцер-восначальник. За ним вилетів

санітарний літак. Однак офіцер помер, а замість нього вивезли Василя Кагала. Його лікували у місті Железноводську на Кавказі. Певний час воїна годували з ложечки молоді медсестрички. Щоб якось викликати апетит, за порадою лікаря навіть давали по 30 грамів спирту.

Наприкінці грудня 1944 року Василя Кагала демобілізували для продовження лікування за місцем проживання батьків, на 6 місяців встановивши йому першу групу інвалідності.

Воювали з ворогом і брати Василя. Середній із них, Михайло, закінчив військово-училище. Служив на західному кордоні. Загинув під Новоград-Волинським. Старший Олексій служив на Північному флоті у м. Североморську поблизу Мурманська. Дістав тяжку контузію, втратив слух.

А Василь Кагал із 1945-го по 1947 рік навчався у Полтавському профтехучилищі для інвалідів війни на агронома. Потім працював дільничним агрономом у Бригадирівській МТС, яка обслуговувала 47 колгоспів, із яких сімома опікувався Кагал.

З 1949 року працював диспетчером МТС та завідувачем курсів з підготовки механізаторів, у 1952-1955 роках — головним агрономом та заступником голови колгоспу імені Ватутіна (с. Чапаєвка, нині Мальці), з 1956 року — головним агрономом колгоспу імені Мічуріна (з 1966 року — імені Куйбишева) у Сушках.

Закінчив Полтавський сільськогосподарський інститут. Був висококвалі-



фікованим спеціалістом. Дуже любив свою роботу, з великою повагою ставився

до людей праці. Як громадський активіст обирався депутатом Чапаєвської та Бреусівської сільських рад, дбав про розвиток і благоустрій села...

15 лютого 2016 року Василь Митрофанович Кагал, останній учасник бойових дій на фронтах Другої світової війни із Сушок, та й усієї Пригарівської сільської ради, відійшов у вічність. Але залишив по собі світлу, вдячну пам'ять.

Григорій СЕРДЮК,
член НСЖУ

Використані матеріали:
Домашній архів дочки В.М.Кагала Валентини Василівни Кагал (Бугайової)

• ОСТАРБАЙТЕРИ

Юність, забарвлена чорним смутком неволі

На цього листа я натрапила випадково, коли робила «ревізію» серед старих документів. У ньому — свідчення перебування на примусових роботах у роки Другої світової війни свекрушиного батька, козельщанина Олександра Даниловича Горовіцького. У неповних 18 років його із багатьма земляками насильно забрали у німецьку неволю. Поневірився на чужині два роки. Ось що розповідається у листі:

«У кінці червня 1943 року мене прямо посеред вулиці схопили поліцаї. Мене разом з іншою молоддю з нашого району відправили до Німеччини. Разом із Федором Платоновичем Тригубенком, який із Сушок, ми потрапили у табір і завод при ньому у місті Гамбурзі, район Альтона. Там працювали слюсарями-ліфтувальниками.»

У кінці липня 1943 року місто почали бомбардувати англо-американські повітряні сили. Гинули від цих нальотів і мирне населення, і невірники. Наші табір і завод також були знищені. Нас же вчасно перевели у порт на річці Ельбі. На річкових суднах освоювали професію гайцера (кочегара, помічника машиніста, трюмера) — хто як називав. Пізніше розвезли по транспортних морських кораблях.»

Мене і ще двох моїх товаришів відвезли із Гамбурга у місто Емден, де призначили на роботу на судно «Самбронна» («Камбронна»). На початку листопада 1943 року судно вирушило у плавання. Там я пропрацював рік і 5 місяців. За цей час побував у німецьких портах Кіель,

Данціг, Штетін, Емден, у норвезьких Осло, Фрідстаті, Ставангері, Бергені й Нарвіку.»

Судно перевозило великі вантажі. У січні 1945 року у місті Нарвіку судно завантажили залізною рудою, яку доставили у Штетін. У березні, тут же, у Штетіні, під час бомбардування «Камбронна» затонула. Декому з екіпажу, у тому числі й мені серед дев'ятьох кочегарів, удалося врятуватися.»

Звідти нас знову вивезли у Гамбург. Тут у квітні 1945 року нас визволили англійські війська. Місто капітулювало.»

Через 10 днів, 6 травня, з розподільчого табору «Союзники» нас перевезли на територію, зайняту радянськими військами. За кілька днів почули таку довгоочікувану звістку — Перемога!..»

Безперечно, йому часто снилась рідна домівка, рідна Україна. І найбільше бажання було повернутись додому. Але після пережитої неволі Олександр Горовіцький вирішив невідкладно долучитися до військ, йти служити, щоб уміти захистити себе і свій край у разі



Підпис на звороті світлина:
За відмінні показники з бойової і політичної підготовки і показову дисципліну наказом по в/ч 73810 №011 від 22.02.50 р. портрет сержанта Горовіцького Олександра Даниловича розміщений на Дошці відмінників бойової та політичної діяльності

повторної небезпеки. Отож прямо у Німеччині його призвали на військову службу у Радянську Армію...

Записала Наталія РОМАНЧЕНКО
Фото з сімейного архіву

Козельщинський край: хроніки воєнного тилу

Пішов третій місяць підлої війни росії проти України. Усі втомилися, але відпочивати будемо після нашої перемоги. Тож продовжуємо тримати стрій!



Волонтерство

Розширюється географія волонтерського руху, який координує у своєму старостаті Лутовинівка. До формування смачних вантажів із Лутовинівки, Ганівки, Задовги, Високої Вакулівки, Пригарівки, Панасівки, Андрійок, Сушок, Улінівки та Оленівки долучилися сусіди — Коваленківка, Шенгури з Кобеляцької міської громади. Тамтешні активісти вирішили, що їм зручніше співпрацювати з нашими волонтерами.



Черговий гуманітарний вантаж вирушив із Лутовинівки на передову, по дорозі забравши ще й посилки з Рибалок, Бреусівки та Мальців. Паски, пірїжки, кекси, домашній хліб, консерви, березовий сік та інші смаколики з любов'ю готували господині нашої Козельщинської та сусідньої Кобеляцької громад. Не лишилися осторонь і діти: вони передали нашим захисникам свої малюнки, власноруч виготовлені обереги, написали листи.



Поїхали на передову і «Козельщинські вісті» — інформація з тилу завжди актуальна і підтримує бойовий дух нашим хлопцям, тож попит на газету, як нам сказали волонтери, є завжди.

У кожній посилці, кожному пакуночку — часточка душі, любов і молитва. Нехай Бог оберігає українських воїнів, а ми йому допомагатимемо, чим можемо.

Громадська організація «Розвиток місцевих громад» переорієнтувала свою роботу на збір коштів для закупівлі захисту та систем зв'язку для українських воїнів. Перевага надається жителям Козельщинської громади, які вже на передовій чи будуть там найближчим часом. Нещодавно першу партію рацій доставлено до наших бійців. Долучитися до збору коштів і сплатити карткою на сайті <https://www.rmg.org.ua/gazomdoperemogy/> можуть усі охочі. Долучайтесь!



З перших днів війни несуть обов'язок бійців невидимого фронту підприємці Сергій Проскурня, Сергій Гузь, Богдан та Надія Доленки, Олександр і Людмила Іванови, Володимир Біленко, Сергій Розбицький, Неля Галича, голови фермерських господарств Дмитро Орел (ФГ «Хлібороб»), Павло Ліц, Григорій Чикриж, Сергій Щерба, Сергій Дубовик, Микола Грабар (ФГ «Граніт»), В'ячеслав Вітченко. Окрема подяка Леоніду Зубенку, Андрію Підлісному, Катерині Оксенюк, Володимир Самосьонку, В'ячеславу Роїку, Сухробу Раджабову, Ярославу Бутенку; депутати Козельщинської селищної ради Світлані Білан, очільниці Новогалещинської селищної громади Світлані Самсоновій, мешканцям сіл Оленівки, Бреусівки, Дяченьок, Юрків.

Завдяки їм за два місяці сформовано і вже відправлено майже 20 тонн гуманітарної допомоги для наших захисників. Ось і сьогодні знову формується чергове авто, яке поїде до наших хлопців на передову.

А до Великодня приємний сюрприз від небайдужих мешканців Козельщинського краю отримали жителі міста Тростянець на Сумщині, яке у числі перших постраждало від російської окупації і наразі звільнене. Людям роздали продуктові набори, до яких входили великодні пасочки. Також до Тростянецького гуманітарного штабу Мирослава Шила сотні козельщан передали одяг.

Місцеві мисливці, крім своєї звичної волонтерської та громадської діяльності, також забезпечують дровами блокпости.



А діти пишуть листи своїм захисникам на фронт. «Сьогодні вчилися писати листи, — ділиться на своїй сторінці у фейсбук учителька Новогалещинського ліцею Оксана Пархоменко. — На моє запитання, кому будемо писати, діти без вагань, відповіли: «ЗСУ!». Дуже боляче за наших дітей, за те, що вони змушені переживати. Але і неймовірна гордість від того, як вони мислять. Державу, де ростуть такі діти, ніхто і ніщо не здолає! Обіцяла дітям, що їх листи обов'язково прочитають адресати — наші захисники. Крім листів, учні Новогалещинського ліцею підготували малюнки, які вже вирушили на передову. У кожній роботі — частинка дитячої душі. Нехай уся любов, яку діти вклали у свої роботи, зігріває серця наших захисників».



Місцеве самоврядування

Відновив прийом громадян депутат Полтавської обласної ради Сергій Сушко. Чекає не тільки на жителів Козельщинської та Новогалещинської громад, а й тимчасово переміщених осіб, які зараз живуть на території цих громад. Депутатська приймальня у Козельщині розташована на вулиці Остроградського, 40 (колишня приміщення санепідемстанції). Графік прийому: щотижня по вівторках і п'ятницях з 10:00 до 12:00. У травні це такі дати: 6, 10, 13, 17, 20, 24, 27, 31. Прийом громадян у Новій Галещині — кожної третьої середи місяця у приміщенні селищної ради з 10:00 до 12:00. Найближча дата — 18 травня.

Благоустрій

Розширюється територія збору змішаних відходів у Козельщинській громаді. 12 контейнерів для твердих побутових відходів нещодавно встановлено у Бреусівці. Поки договори на вивезення сміття уклали лише 114 домоволодінь, тож кількість контейнерів не охоплює всіх вулиць. Із зростанням кількості договорів пропорційно збільшуватиметься й кількість домогосподарств, охо-



плених цією послугою. Жителі однієї з вулиць одразу ж згуртувалися та вирішили зробити кришку для баку й облаштувати тверде покриття під контейнером.

Під час екомарафону працівники Лутовинівської гімназії, дитячого садка та старостату зібрали близько 30 мішків сміття (у лісосмузі між Ганівкою і Задовгою та на узбіччі дороги Лутовинівка-Майорщина). Поміж сміття ще й виявили схованку — 8,5 л дизельного пального та насіння соняшнику. Отже, користь подвійна: і чистоту навели в окрузі, і зміцнили матеріально-технічну базу старостату.



Минулої п'ятниці працівники Козельщинської селищної ради та відділу освіти вже вдруге вийшли на прибирання у рамках цьогорічної акції «Чиста громада». Два причепи сміття зібрано у лісосмузі біля залізничного вокзалу та на узбіччях дороги поблизу. І хоч ця територія потребує подальшого прибирання, є й позитивний момент: «свіжого» непотребу менше.



Неодноразово дружно виходили на толоку й михайличани. Гуртом навели лад у громадських місцях, на сільському цвинтарі та біля пам'ятника жертв Голодомору.



Інтелектуальний фронт

У Smart Просторі відновились дискусії зі знайомими інтелектуалами. Нещодавно слухали філософа та релігієзнавця Олександра Філоненка і бізнесмена, який опікується культурою, Павла Гайдая, які по полчках розклали православну тематику, символізм дат і початок війни. Головні послання бесіди: у нас просто немає іншого шляху, як будувати нову Україну, але тепер уже без корупції та олігархату. Треба розвивати свою культуру, бо саме вона є серйозним рушієм змін; зміцнити нашу армію власним високотехнологічним військово-промисловим комплексом. Ми — сильна, освічена нація, яка зараз своєю кров'ю омиває власний шлях до свого майбутнього. Яким воно буде — залежить від кожного з нас.

Також Smart Простір запровадив проєкт «Історія незламних». Це віртуальні екскурсії містами-героями України. Першою стала розповідь про місто-герой Миколаїв — найстаріше місто на території України, що згадується у писемних джерелах, визначний культурно-просвітницький осередок півдня України, який сьогодні потерпає від російських окупантів. Іще одна зустріч шанувальників проєкту «Історія незламних» була присвячена славній Одесі.

Джерело: стрічка соціальних мереж

• ВИМУШЕНІ ПЕРЕСЕЛЕННЯ: МОЯ ІСТОРІЯ

«Мій район і до цього часу під вогнем артилерії та «градів», — Віталій Тукан

➔ Закінчення. Початок — на сторінці 1

«Складені» будинки, спалені магазини, немає скла у вікнах — це все про мій район



— Війна почалася як у всіх у Харкові. 24 лютого о 5:05 було дуже чути вибухи. Вийшовши на балкон, побачив спалахи в небі. Через декілька хвилин зайшов в інтернет, а там уже всі пишуть, що почалася війна.

З першого ж її дня ми опинилися на лінії фронту. Ми жили на околиці Харкова, у крайньому житловому масиві. До нас почало прилітати відразу. Від мого району до окружної дороги міста — два кілометри, і перші бої, котрі Харків витримував, почалися саме звідти. Взагалі, спротив міста став багато для кого несподіванкою, але харків'яни з першого ж дня стали на його захист. Хоч і стався певний шок: учора був мир, а сьогодні — війна, але пристосувалися та стали в оборону. Тому Харків уже за перші її десять днів отримав звання міста-героя. У планах росії саме моє місто стало таким собі «підводним каменем». Тепер воно платить за це надто дорого. Наприклад, уже 67-й день тримається у напівблокаді...

Харків узяв на себе перший удар, витримав найважчі перші два тижні, коли майже всі були шоковані. І те, що місто стоїть зараз, — яскравий приклад для всієї України, для всіх міст, як треба боронити свою землю.

Через перші два-три дні війни ми почали розрізняти, що «прилітало» і що «пролітає».

Потім настала достатньо важка продовольча ситуація: багато магазинів закрилося, багато були зруйновані — а тільки в нашому районі налічується 400 тисяч жителів!

Район великий, звичай «прилітало» по першій лінії будинків, що найближча до окружної. По інших лініях прилітає іноді: спалені магазини та вибите скло у вікнах. Мій район й до цього часу під вогнем артилерії та «градів». Якщо ви бачили кадри масової руйнації житлових масивів Харкова, де будинки «складені», — то це з мого району.

«Прилітає» і в дитсадки, і в школи, і в лікарні, — ворог не зважає на будь-яке призначення будівель.

Про Козельщину, козельщан і зміни

— На початку березня цивільне населення масово ринуло з міста. Ми з родиною виїхали, коли по нашому району працювали «гради». Дорога була довгою — майже десять годин — і важкою психологічно. Але добралися благополучно, родичі цілі та неушкоджені, що головне.

Уже на місці знайшли житло, облаштувалися; почали все з нуля. З усіма проблемами допомагали місцеві жителі Козельщини, за що їм велика дяка. Бо ми змогли вивезти лише те, що поміщається у руки.

Селище взагалі сучасне в порівнянні з іншими. Гарно



розвинена інфраструктура, можна кудись піти погуляти, але перше, що мені дуже сподобалося, — це непідробна доброзичливість місцевих жителів.

Коли повітряні тривоги, то намагаємося слідувати правилам. Бути вдома чи десь пересиджувати. Наприклад, правило «двох стін» у Харкові допомагало багатьом. Коли починається артобстріл, це може врятувати життя, бо ж там, у місті, багато висоток, до того ж, панельних. Коли немає прямого попадання і є дві стіни або укриття, то шанс залишитися живим та неушкодженим доволі високий.

Тут, у вас, я бачу, що місцеві жителі намагаються слідувати правилам, бути в укриттях. Бо коли повітряна тривога без наслідків, то добре, але ж вони можуть бути, й дуже важкі.

Звісно, вже два місяці війна, і дехто нехтує тривогами: як то кажуть, «пружина починає розслаблятися». Та, я вважаю, тривоги не треба ігнорувати та дотримуватися тих правил, які розповсюджує Департамент надзвичайних ситуацій.

Коли буваю в центрі селища, то іноді йду до «Кулиничів» по каву. Ну, зрозуміло, що «Кулиничі» для харків'ян — це рідне серце. Йду з напоєм на козельщинську набережну, і озеро нагадує мені нашу водойму в центрі Харкова...

Війна змінила моє ставлення до певних моментів, але найбільше показала, що найцінніше — людське життя. І коли його починають тупо відбирати — це ненормально. У цих стресових умовах люди почали більш приділяти увагу сім'ї, родинним зв'язкам.

Усіх харків'ян, як і всіх українців, війна змінила. Після нашої перемоги все буде інакше. Зміниться багато, але сьогодні нам треба вистояти і зробити так, аби більше ніколи не повторювати помилок минулого.

«Історія незламних»

у стінах Smart Простору

— Коли я дізнався про ваш заклад «Smart Простір», відразу ж туди пішов, познайомився з працівниками, поговорив. У процесі розмови, у пані Тетяни (Тетяна Бражчик — авт.) виникла ідея, яку я трішки адаптував, і ми вже приблизно місяць реалізуємо її як проєкт. Називається він «Історія незламних», де розповідається про міста, що вчинили колосальний спротив агресору.

Проєкт буде продовжуватися, бо я бачу зацікавленість і у дітей, і у дорослих. Думаю, що він корисний, бо розширює світогляд. У нас в Україні багато цікавих місць, про які можна багато розповісти. І чим більше людина мандрує Україною, нехай і віртуально, як зараз, — тим більше вона пізнає Україну, ще більше закохується в неї. Також одна з цілей — щоби діти знали про міста, про сервіси від того ж Google, і використовували інтернет не лише як «посидіти в тік тоці чи пограти в ігри», а ще й для самоосвіти.

Про наш проєкт із Простором уже відомо в Харкові, в університеті, серед колег-викладачів. Теоретично можна було б зробити щось спільне, але зараз усі працюють дистанційно: і викладачі, і студенти, головне завдання яких — завершити навчальний рік.

Наш проєкт є такою собі «психологічною розрядкою», що допомагає трішки відволікти від жахів війни та показати цікаві місця України, якими вони були до війни, щоб після перемоги та відбудови уже наяву, сподіваюся, побачити їх іще кращими. Зараз у Харкові, незважаючи на те, що на місто сипляться ракети, один із провідних британських архітекторів — Норман Фостер уже мав розмову з нашим мером і з Верховною Радою і запропонував, щоби його архітектурне бюро представило план відбудови Харкова та після перемоги допомогло відбудувати місто.

Я спілкуюся з багатьма харків'янами, то вони запевняють: «Ми всі віримо, що рано чи пізно повернемося додому».

І я впевнений, що Україна відбудується, постане з попелу та стане ще міцнішою, згуртованішою, ніж раніше. Бо по-іншому не може бути ніяк. Слава Україні!

Записав і підготував
Захар ЗІНЕНКО, поза штатний
кореспондент «Козельщинських
вістей», вихованець гуртка «Юний
журналіст Козельщинського БДЮТ

• ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

Потрібна фахова консультація — звертайтеся у редакцію

«Козельщинські вісті» запросили до співпраці Олену Моїсенко (на знімку) — адвокатку, медіаторку, засновницю адвокатського об'єднання «Адвокати та медіатори України» та консалтингової компанії «Engroup», кандидатку наук із державного управління. Пані Олена погодилася надавати безкоштовні юридичні консультації для наших читачів на сторінках газети



— Зараз у населених пунктах територіальних громад, зокрема й Козельщинської, добровольці з числа мисливців та активістів уночі патрулюють вулиці. Роблять це на особистому транспорті й за власний рахунок. Чи можна на місяць організувати збір коштів хоча б на пальне цим хлопцям і як правильно це зробити, щоб не інкримінували це як злочин? (Олена, с. Лутовинівка)

— Аби не було ніякого порушення закону при зборі коштів, потрібно створити громадську організацію, зареєструвавши її відповідним чином. У статутних документах, звичай, прописується конкретний напрямок громадської діяльності, а також у деталях зазначаються ролі і функції членів громадської організації, спосіб збору коштів та джерела фінансування.

— Чи стягуються аліменти в умовах воєнного стану? (Дмитро, смт Козельщина)

— 26 березня 2022 року набрав чинності Закон України «Про внесення зміни до розділу XIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про виконавче провадження».

Відповідно до змін тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України:

припиняється звернення стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інший дохід боржника (крім рішень про стягнення аліментів та рішень, боржниками за якими є громадяни РФ).

Із 26 березня 2022 року можливим є проведення відрахувань із заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника лише на виконання рішень про стягнення аліментів та рішень, боржниками за якими є громадяни російської федерації. Зазначене обмеження не застосовується до громадян РФ, які проживають на території України на законних підставах.

Забороняється відкриття виконавчих проваджень та вжиття заходів примусового виконання рішень на території адміністративно-територіальних одиниць, які тимчасово окуповані внаслідок військової агресії РФ, у період такої окупації.

За рішеннями про стягнення аліментів підприємства, установи, організації, фізичні особи, фізичні особи — підприємці, які здійснюють відрахування з заробітної плати, пенсії, стипендії та інших доходів боржника, перераховують стягнуті кошти на визначений у заяві або зверненні стягувача рахунок, а у разі відсутності реквізитів рахунка стягувача — на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, приватного виконавця.

Крім того, як зазначає Урядовий портал, прийнятими вищевказаним Законом змінами НЕ передбачено заборони нарахування та стягнення пені за прострочення сплати аліментів.

Якщо у вас, шановні читачі, виникають запитання юридичного характеру, звертайтеся до нас у редакцію — організуємо фахову консультацію!

• ЩО НОВОГО ОЧІКУЄ НАС У ТРАВНІ

Соцвиплати, тарифи та вихідні: на все впливає війна

Третій місяць триває повномасштабна війна країни-терориста росії проти українського народу. Однак життя продовжується, а для цього держава робить усе можливе: допомога переселенцям, співпраця з ООН, зафіксовані тарифи на комуналку та інше

Допомога ВПО

Із 1 травня матеріальну підтримку в розмірі 2000 грн на дорослого та 3000 на дитину і людину з інвалідністю надаватимуть зареєстрованим внутрішньо переміщеним особам (ВПО), які переїхали:

- із регіонів, де тривають активні бойові дії;
- із регіонів, які перебувають у тимчасовій окупації.

Допомога також виплачуватиметься зареєстрованим переселенцям, помешкання яких зруйноване чи непридатне для життя через пошкодження, і які подали заявку на відшкодування, зокрема через Дію.

Виплати 6500 гривень від держави

У травні майже 600 тисяч українців отримають фінансову допомогу від держави, яку попередньо оформили в Дії на початку весни. Виплати могли оформити українці, які жили в зоні бойових дій. Частина людей, яка раніше подала заявки й не отримала поки що кошти, у травні зможе їх отримати.

Фіксовані тарифи на комуналку

В Україні зафіксували тарифи на комунальні послуги, зокрема на газ та електроенергію. Наприклад, для клієнтів «Твій газбут» дія тарифу «Твій газ рівномірний платіж» завершиться 30 квітня 2022 року. І вже з 1 травня вони будуть автоматично переведені на базовий тариф «Твій газ річний».

НА ЧАСІ

Не допустити голод: як фермери сіють хліб під час війни

Посіяти зернові і зібрати врожай — одне із пріоритетних завдань на підконтрольних Києву територіях. За тим, що і скільки сіють українці, спостерігає весь світ. Адже Україна — один із найбільших постачальників пшениці, ячменю, кукурудзи та олій у світі. Без українських зернових світ чекає велика продовольча криза. Але найперше Україна повинна подбати про власні продуктові запаси. Як війна впливає на аграрну сферу, дізнався Центр громадського моніторингу та контролю

Що і де сіють?

У Міністерстві аграрної політики та продовольства підраховали, що цього року площа ранніх ярових культур становитиме 14,403 млн га, що на 2,513 млн га менше від минулого року. У відомстві очікують принаймні 75% виконання плану посівних.

Станом на 21 квітня, аграрії засіяли 70% від прогнозованих площ ранніх ярових. За інформацією Мінагрополітики, у 9 областях посівна ранніх культур повністю завершена. Це Вінницька, Волинська, Закарпатська, Кіровоградська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Тернопільська та Хмельницька області.

Тим часом на Житомирщині поки що засіяно 25% від запланованих площ. За словами начальника Житомирської ОВА Віталія Бунечка, нині збільшуються посіви гречки, проса та кормових культур. Місцевим фермерам допомагають іноземні компанії, які надали понад 143 тонни насіння кукурудзи.

За даними Мінагрополітики,

Допомога від ООН

Генеральний секретар ООН Антоніо Гуттеріш під час брифінгу з Володимиром Зеленським заявив, що організація надасть Україні фінансову допомогу в розмірі 50 мільйонів гривень, яку видаватимуть українцям у вигляді готівки. Два мільйони громадян України повинні отримати допомогу від ООН.

ПриватБанк закриває рахунок Бонус+

1 травня ПриватБанк закрив всі рахунки своїх клієнтів на картках Бонус+. Клієнти мали змогу переказати кошти з бонусної картки на звичайну. Таким чином, після 1 травня усі залишки коштів на картках Бонус+ перерахують на потреби ЗСУ.

Пенсії в Україні

Виплата пенсій у травні за своєю специфікою не зміниться. Щодо квітневих виплат, то гроші обов'язково доставлять до тих, хто з об'єктивних причин не може їх отримати. Водночас для пенсіонерів-переселенців є можливість отримати доплату до пенсії у розмірі 2000 грн як допомогу ВПО.

Зміниться порядок нарахування пенсій у разі втрати годувальника. Члени родин осіб, зниклих безвісти, зможуть отримати пенсію зі втрати годувальника. Подати заяву про безвісти зниклу людину можна за телефоном гарячої лінії Національної поліції: 089 420 18 67. Через місяць від дати внесення інформації про

зникнення людини до Єдиного реєстру досудових розслідувань члени сім'ї таких людей можуть отримувати пенсії.

Порядок продовження та перепризначення всіх видів соцвиплат

Кабінет Міністрів України скасував процедури, пов'язані з наданням підтверджувальних документів для продовження виплат чи їх перепризначення. На практиці це означає, що якщо раніше до певного терміну потрібно було надавати в соціальну службу документи для продовження виплат, то тепер соціальні виплати нараховуватимуться автоматично. А документи потрібно буде надати через місяць після закінчення воєнного стану.

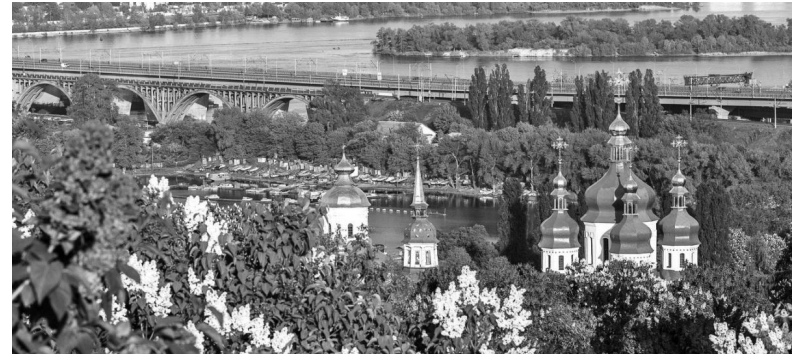
Нові податки

У Верховній Раді України зареєстрували законопроект, який встановить додаткові податки, такі як збільшення військового збору, повернення ПДВ на імпорт, скасування пільг на паливо і повернення платного розмитнення автомобілів з іноземною реєстрацією.

Дефіцит пального

Питання дефіциту пального в Україні продовжує бути актуальним. До цього додалася ще одна проблема — уже у травні у країні може зникнути один із найбільш популярних і дешевих видів бензину А-92.

Про це розповів директор «Консалтингової групи А-95» Сергій



Куюн, повідомляє «УкрАвтопром» у Telegram-каналі.

Причина цього досить проста — відтепер пального Україна купуватиме у Європі, а там бензин марки А-92 не виробляють. Бензин та дизель купуватимуть невеликими партіями і вони будуть досить дорогими.

«Ціна на бензин регулюється державою. Вважаю, що держрегулювання потрібно трохи послабити, тому що зараз ця система не дозволяє багато партій пального закуповувати», — наголосив Сергій Куюн.

При цьому навіть на офіційному рівні підтвердили, що в Україні із паливом не все добре.

Однак глава Мінекономіки Юлія Свириденко заявила, що на ринку є дефіцит, але відомство обіцяє владнати проблему за тиждень.

Свята у травні

Традиційних вихідних, які мали українці у травні, не буде. Мається на увазі вихідні на День праці, 1 травня, та День перемоги над нацизмом у Другій світовій війні, 9 травня. Законом України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» № 2136-XI від 15.03.2022 року були встановлені нові правила

вихідних під час війни.

Державними святами у травні є такі:

- 1, Нд — День праці;
- 6, Пт — День піхоти;
- 8, Нд — День матері. День пам'яті та примирення;
- 14, Сб — День пам'яті українців, які рятували євреїв під час Другої світової війни;
- 15, Нд — Міжнародний день сім'ї. День пам'яті жертв політичних репресій;
- 18, Ср — День резервіста України;
- 20, Пт — День банківських працівників;
- 21, Сб — День Європи. День науки;
- 23, Пн — День морської піхоти України;
- 24, Вт — День слов'янської писемності і культури;
- 25, Ср — День Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;
- 28, Сб — День працівників видавництва, поліграфії і книгозповсюдження;
- 29, Нд — Міжнародний день миротворців.

Джерела:
apostrophe.ua, zakon.rada.gov.ua,
armyinform.com.ua



не розпочалася через активні бойові дії. Хоча окупанти у Сватівському районі намагаються змусити фермерів сіяти під обстрілами. За інформацією омбудсмена Людмили Денісової, ватажка самопроголошеної «ЛНР» погрожують ув'язнити аграріїв і конфіскувати сільгосптехніку, якщо вони не розпочнуть посівну. Причому майбутній урожай окупанти планують відібрати.

Схожа ситуація у тимчасово окупованій Борівській громаді на Харківщині. Там російські війська пошкодили або викрали с/г техніку, а тепер вимагають від аграріїв почати посівну.

Загрози світовій продовольчій безпеці

За словами першого заступника міністра аграрної політики та продовольства Тараса Висоцького, у 2021 році Україна постачала сільгосппродукцію до більш як

180 країн світу, причому 30% експорту йшло до ЄС. Загалом Україна забезпечує продовольством 400 млн людей у світі.

Найбільш залежні від української пшениці країни Африки та Середнього Сходу. Для прикладу, 28% пшениці, яку споживає Індонезія, завезено з України. У Бангладеші — 21%. У Єгипті 80% пшениці є імпортом з України та РФ.

«Сьогодні наші аграрії не менш мужньо та віддано тримають свій фронт. За ними майбутня продовольча безпека країни та світу. Дякуємо їм за сміливість і відданість своїй справі», — зазначив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль.

Війна, яку росія розв'язала в Україні, уже зачепила 25% світової торгівлі зерном і спричинила продовольчу інфляцію. Якщо росію не зупинити, то світ чекає продовольча, енергетична і фінансова кризи, наголошують експерти.

У Луганській області посівна

АЛЕ ЖЩЕ — БУЛО...

Євген ОПРИШКО

Продовження.

Початок — у №№ 36-37, 39-47, 49, 51-53 за 2021 рік, №1-2, 4, 6-11 за 2022 рік

22. Перший раз у перший клас

Мовою оригіналу:

№17. Реєстраційна картка службовця

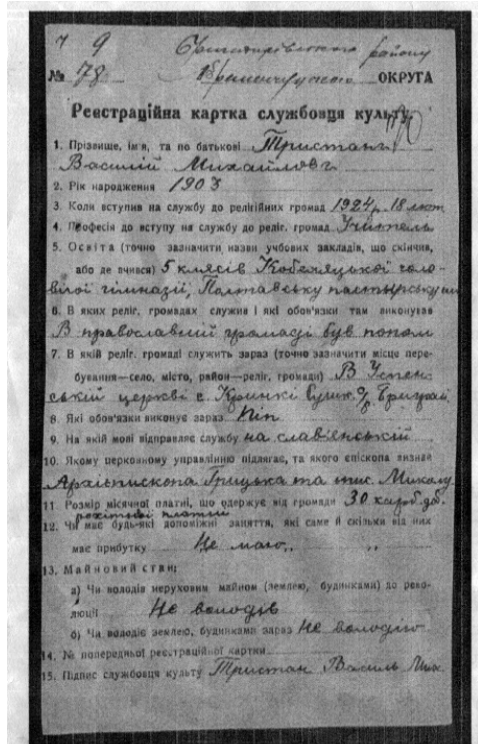
культу.

1. Коломийській Федор Іванович, 21.
2. 1867 года 11 августа.
3. 1884 года 5 окт.
4. Сан дяка.
5. 2 класа Полтавського духовного ліцея.
6. Спеціальна підготовка на должность свящ.
7. Ніде не служив.
8. Село Крипки, Бригадирівського району, Сушковської с/р.
9. Священик.
10. Єпископу Григорію і Ніколаю.
11. Не одержую. Польуюся добровольними подаяннями.
12. Немає.
13. а) володів землею; б) немає.
14. нет.
15. Священик Федор Коломийській.

№78. Реєстраційна картка службовця

культу.

1. Тристан Василь Михайлович, 20.
2. 1903.
3. 1924 18 марта.
4. Учитель.
5. 5 класів Кобеляцької чоловічої гімназії. Полтавську пастирську школу.
6. В православній громаді був попом.
7. В Успенській церкві с.Крипки Бригадирів. р.
8. Піп.
9. Славянській.
10. Архієпископа Грицька та єпископа Миколу.
11. 30 крб. доброхотної платні.
12. Немає.
13. а) не володів; б) не володію.
14. —
15. Тристан Василь Мих.



№ 80. Реєстраційна картка службовця

культу.

1. Лашко Никифор Іванович, 14.
2. 1874 року.
3. 1904.
4. Хлібороб.
5. Домашня та релігійні курси двоєріччі в Сухумі.
6. Успенсько ... (нерозбірливо) монастир ієродіакон.
7. Ніде не служу, сільрада Сушки Бри-

гадир. району.

8. Безробітний.
9. Славянській.
10. Григорія Полтавського.
11. Ніякої.
12. Ніяких.
13. а) була ... (не розбірливо) землі; б) ніт.
14. 13. Таганрог.
15. Лашко Никифор Іванович.

Ось ми і перегорнули одну зі сторінок минулого нашого краю, у якому розвивались події, де нищились одні ідеали і возвеличувались інші, були і смуток, і радість, свята-празники, і звичайна буденщина. Вирувало життя, стежинами якого нипали людські долі, піднімалися в небо золотими куполами одні культові будівлі та руйнувалися, падаючи ниць, інші, у тому числі і Криківська Успенська церква. І ось на початку 50-х ми, одні із майбутніх поколінь, байдуже і весело бавились — бешкетували між залишками їх святих руїн.

Бувало, що хтось після такої зустрічі «закипить»?

— Ти чо?!

— А ти чо?!

«Почокали», поштовхалися, і знов за гонки. Побилися, називається. Я того літа бачив, як дядьки б'ються. Було це якоїсь неділі біля діда Мороза, навпроти дяді Вані. Я ішов повз, почув крик і побачив, як тітка Галька Морозівна, лаючись, виганяє їх із двору. Бачу, між чоловіками дядько Грицько Старостенко костричить, мов півень, кричить, нахваляється на всіх і кулаками розмахує.

«Тепер усе ясно, — подумав я. — Зажди, коли хильне, і те йому не так, і те не таке, хотів бути гоголем над усіма».

Задерикуватий був дядько. Нарешті тітка Галька видворила всіх на дорогу: чоловіка Івана, його брата Грицька, Сергія Глоу, дядю Ваню, діда Левка і батька. Дядя Ваня відійшов до свого двору і став під кленом, а зачався за кленовими парослями. Старостенко когось зачидив кулаком, хтось — його. Він кинувся до Глоу, той ухилився і отримав по плечу, у нього в руках де й узялася порожня пляшка, і він хотів поцілити нею в голову дядька Грицька. Пляшка пролетіла мимо і ударила в стовбур мого кленка, зрикошетила і зачепила мене по плечу. Чийсь кулак врізався у пику забіяки, той упав на руки й коліна — сам, чи його штовхнули. Хтось повалив його на спину, сів зверху і почав душити. Той намагався опиратися, та руки слабшали, з носа хлинула кров і по щоці, перекочуючись через вухо, падала на дорогу...

— Ти що, за ДОПром скучив? Дурень! Досить душити, — підбіг до них Глоу і штовхнув у плече того, хто сидів зверху.

Постраждалий почав ротом хапати повітря, потім сів, рухи його були непевні, ніби хотів за щось ухопитись. Дядя Ваня і Сергій Григорович підійшли, підхопили за руки, підняли і підвели до кленка. Він постояв похитуючись і незважаючи ні на кого, поліз у магню й помочився.

— Що, суко, получил так, що і всцявся? — уїдливо шпигонув дід Мороз.

— Пашлі ви все на..., — той у відповідь, і хапаючись рукою то за стовбур клена, то за тонкі гілки порості, непевною ходою пішов у напрямку свого двору. Коли минув двір дяді Вані, почав переходити дорогу на свій бік, ішов маленькими кроками, розставивши руки, наче хотів обіперитись об стіну.

— Можє, ніти помогти йому? — ні до кого не звертаючись, мовив хтось із чоловіків.

— Ні, — це дід Левко своїм хриплуватим голосом, — сам допливе. Уже недалеко. Мине Польчин двір і дома... Гівнюк...

Тут на дорозі з'явилася тітка Верка.

Підійшла до нього, щось, мабуть, спитала. Подивилася на гурт мужиків, посварилася кулаком, підхопила його за поперець, він, обнявши, похилився до неї, та й подибали додому.

На дорогу вийшла Морозівна.
— Галю, — дід Мороз до неї, — ми іще трохи посидимо без нього.

— Але щоб мені без скандалів, бо це хтось і кочерги від мене получать.

Пішла у двір, і всі за нею, перемовляючись про те, що сталося, залишивши на дорозі купу зла і безліч «заштабельованих» матів.

Я, залишивши схованку, теж попрямував додому, вражений побаченням.

«О, ні. Краце так не битися», — подумалося...

А тоді, на тій штовханні хлопців перерва закінчилася і ми зайшли у клас. Сіли, заспокоїлися. Марія Крисанівна стала перед нами і деякий час пильно дивилася на нас, переводячи погляд з ряду на ряд і суворо та вимогливо:

— Хлопчики! Щоб ви більше не бились і не займали дівчаток. Зрозуміло? — наказово завершила вона. — Зрозуміло? — перепитала.

Ми не зовсім дружно відповіли:

— Зрозуміло.

«О, уже хтось про нас її доніс», — подумав я, оглядаючи свій новий костюмчик, який мама мені купила перед школою. Цю обновку я сприйняв спокійніше, як першу, два роки тому. Тоді у мене визвала ейфорію кількість кишень у піджачку: дві зовнішні по боках, одна бокова внутрішня і зовні невелика нагрудна — ти ба! — як у дядьків.

Пройшло дві чверті першого півріччя. На зимових канікулах пішли з мамкою в колгоспну контору гроші получати. Вийшла мама без настрою і пішли в лавку. Знову купила мені дві байкові і одну простеньку сорочки, цукерок на празники, і пішли додому. По дорозі:

— Думала тобі шапку «з вухами» купити... якби не оті бомажечки (облігації), то грошей хватило б, а так будеш ходити в тій, що є.

А була у мене кубанка — по тодішніх зимах легкий головний убір. Правда, мама її вдосконала. До овчинки зсередини з сукна пришила вуха. Не потрібно — ховалися всередину, дошкуляв мороз чи вітер — опускалися. Таким чином від примороження вуха уберіг, а все одно застудив. Свого часу через хворобу вух і в армію не взяли.

Після канікул — знову школа, але сілграда мені як круглому сироті виділила нове пальто і кирзачі. Одного березневого, похмурого, сірого дня вертався зі школи додому повз садиби Федора Яковича і Фанасія Яковича. На осиках обабіч дороги голосно каркали зграї ворон. Я пройшов посередині дороги, щоб не обгидили. Зайшов у хату — мама вся у сльозах, і так гірко та невтішно ридає. Побачила мене та:

— Ой, Женю! Що тепер з нами буде? Сталін, батько наш, учора умер. Хто ж нами буде руководити?

— Не волнуйся, було б ким руководити, а правитель найдеться, дасть Бог, не хужий, а може, ще й луччий. Ну, умер, так умер. Царство йому небесне. Після одного царя другий приходить.

— Мамо! Так він же нам був, як батько, вождь усіх народів!

— Ну, і слава Богу, що вже був. У кожного народу є свій вождь. А я на своїй шкурі испитала його «батьківську» ласку. По саму шию в ній купалася, і слава Богу, не втопилася. Врагу не пожелаю такої «ласки», і хвате тобі нювати... А жити будемо, як жили, кому ми в чортовій матері нужні?!

Я сидів біля бабуні і приголомшено слухав їхню розмову. Це було у п'ятницю 6-го березня 1953 року. Тепер я розумію, наскільки бабуна була права у своїх висловлюваннях...

Літо 53-го видалося рясним на грозіві дощі. Якось блискавиця вдарила у хату тьоті Марусі та спалила її (див. розділ «Хуторяни» №10). Того ж дня, повечерявши, мама щось штопала, бабуна сиділа задумана, мабуть, подіями дня:

— Ох, Галю, не до добра все це...

— Що не до добра, мамо?

— Отаке неподобне літо. Чус душа, одним лихом не відбудемось. Якийсь ірод не так глянув на нас, трясця йому в печінку.

— Ма! Годі тобі приказувати. Ще якусь біду наклічеш.

— Ай, до чого тут я! Це, мабуть, він, сучий син, що в марту представився, був недоброю, злою людиною. Бог йому суддя. Зі злом пішов від нас. От і маси. Горіти б йому в печлі!

— Ну, годі вже, почули! — з докором мама.

Чи й справді бабуся з якимось чуттям щось відчувала, чи так збіглося, але 53-й закінчився гучною подією, про яку потрібно згадати, і пов'язана вона іще з однією, не менш відомою і жорстокою людиною. Я про Л.П.Берію, подумайте самі: державний діяч, соратник Сталіна, я не буду перераховувати його ранги, членства і заступництва у різних державних структурах, маршал СРСР, бажаний гість у кабінеті Сталіна і на посиденьках на його дачі, протягом двадцяти років очолював органи внутрішніх справ і безпеки держави і раптом — ворог народу, агент англійської розвідки, сексуальний маніяк і ще багато відер інших помий вилито на його голову... Заждіть. А де були ті, хто протягом десятків років будучи на високих державних посадах були поруч із ним, спілкувалися, слухали його виступи і пропозиції, ті, хто його вихвалив, підтримував і тремтів перед ним, бачили, що робить, і мовчали? Хто вони? Чи не такі самі? Залишмо ці риторичні запитання часу історії. Л.П.Берію розстріляли 24 грудня 1953-го.

Лаврентій Палич Берія

Вдруг потеряв доверіє,

Осталися от Берія

Одін лиш пух да перія.

(Частівка)

Та Берія був неоднозначною людиною. Крім нелюдських, чорних справ робив і пропонував більш демократичні, з «людським обличчям». Не забуваймо, що Сталін і Берія запустили державний карний маховик, а виконавцями були місцеві заїди, що заради свого благополуччя і справної цифри у звітах та меркантильної власної вигоди згодні були утопити в крові сусідів, знайомих, друзів і навіть рідних. Це показав хід подій післяреволюційних, довоєнних, воєнних та післявоєнних років, що позначилися і на моїй долі. Берія першим у 53-му назвав Сталіна тираном, а Хрущов — аж у 1956 на XX з'їзді КПРС. Та я не маю на меті відбілити, пом'якшити вину Сталіна чи Берії. Вони обидва заслуговують клейма «бандит». Про це свідчить і анекдот з минулого століття:

«Один чоловік побачив у печлі Берію, що стояв у крові.

— А ти чому по коліна в крові?

— Тому, що стою на плечах Йосипа Висаріоновича».

А Берію бумерангом наздогнало те, що він робив з іншими. Та й сам Хрущов, як кажуть у народі, почав за здоров'я, а кінчив за упокій. Боровся з чужим культом і не помітив свого. Чи не нагадує це нам про сучасних «попередників»? На попередників ллють нечистоти і самі ними ставши, отримують те саме. Як тут не пригадати народну мудрість: як і з ким борюся — на те і напорюся. І це стосується всіх.

(ДАЛІ БУДЕ)

ЗІРКИ ВІЩУЮТЬ ЩО ЧЕКАЄ НА ВАС 9-15 ТРАВНЯ

ОВЕН (21.03-20.04). Не бійтеся брати на себе додаткові зобов'язання, з'явиться більше засобів і можливостей. Намагайтеся уникати конфліктів і протиріч у стосунках із колегами. Вихідні можуть пройти у роздумах про минуле та майбутнє. *Сприятливий день — середа, несприятливий — п'ятниця.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05). Вірте у власні сили та ширість близьких. Можливі цікаві зустрічі та вигідні пропозиції, а також подія, якою ознаменується початок успіху у кар'єрі. У вихідні ймовірно позитивні зрушення в особистому житті. *Сприятливий день — середа, несприятливий — вівторок.*

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06). Ви будете готові працювати без вихідних. Однак варто реально розрахувати свої сили. Ви можете не сумніватися в надійності та ширості партнерів. Орієнтуйтеся на них, і це принесе бажаний успіх. У вихідні влаштуйте зустріч із друзями. *Сприятливий день — четвер, несприятливий — понеділок.*

РАК (22.06-23.07). Доведеться розбиратися з невідкладними проблемами, можлива надмірна завантаженість на роботі. Вам знадобляться титанічні зусилля, щоб прорватися. У вихідні з'явиться шанс реалізувати свої плани та задуми. *Сприятливий день — понеділок, несприятливий — четвер.*

ЛЕВ (24.07-23.08). Сприятливий час для позитивних змін. Вам зроблять перспективну ділову пропозицію. Ваші ідеї будуть затребувані серед колег і керівництва. У вихідні друзі або рідні попросять надати допомогу у важкій ситуації. *Сприятливий день — понеділок, несприятливий — середа.*

ДІВА (24.08-23.09). На перший план вийдуть проблеми особистого характеру і сімейні справи. Можуть виникнути деякі перешкоди у здійсненні планів. Робота буде переважно рутинною, але з'явиться нове коло обов'язків. У вихідні ймовірно проблеми з дітьми, великі витрати. *Сприятливий день — четвер, несприятливий — понеділок.*

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Імовірна цікава ділова поїздка дозволить розширити коло спілкування і надасть нові можливості розв'язати проблеми, що накопилися за найближчий час. Можливе поліпшення у професійних справах. Вихідні — чудовий період для змін в особистому житті. *Сприятливий день — понеділок, несприятливий — середа.*

СКОРПІОН (24.10-22.11). Запасіться терпінням і витримкою: вас можуть підстерігати обман і промахи. Обережніше з новими друзями. Краще не починати нічого нового, все робіть обдуманно та мудро. У вихідні вам доведеться відстоювати свої погляди та інтереси. *Сприятливий день — вівторок, несприятливий — субота.*

СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12). Ви можете успішно впоратися з найскладнішими завданнями, які раніше вважалися нерозв'язними. Бажано знизити обсяг роботи, об'єктивно оцініть свої можливості. У вихідні в родині поведеться спокійно та стримано, щоб уникнути сварок. *Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — вівторок.*

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). Можливе різке підвищення, якого ви так довго чекали. Або ж ви отримаєте додатковий прибуток. Але не варто розповідати про це стороннім. Намагайтеся не провокувати плітки. У вихідні ви відчуєте приплив сил, немов відкриється друге дихання. *Сприятливий день — п'ятниця, несприятливий — середа.*

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02). Варто завершити справи, які тягнуться вже давно. Усі зустрічі не випадкові. Багато питань удасться владнати за допомогою вашої чарівності. Добре все продумайте. Вихідні можете присвятити плануванню зустрічей і подорожей. *Сприятливий день — понеділок, несприятливий — п'ятниця.*

РИБИ (20.02-20.03). Спробуйте скоротити обсяг роботи. Зайва активність загрожуватиме виникненню конфліктної ситуації на роботі. До ваших порад прислухатимуться. Вільний час краще присвятити родині, дітям або коханій людині. *Сприятливий день — вівторок, несприятливий — четвер.*

• ПОРАДИ ДО ЧАСУ

Посів літніх квітів у ґрунт і висаджування розсади

Перша половина травня — найкращий час для посіву в ґрунт однорічних квіткових культур. Але оскільки погода може піднести неприємні сюрпризи у вигляді холодного дощу, вітру і заморозків, підбирати види потрібно з урахуванням їх морозостійкості

До таких рослин можна віднести декоративні соняшники і волошки, календулу, іпоменю й однорічні дельфініуми, матіоли і маки, лаватеру і запашний горошок, насіння якого перед посадкою краще трохи проростити.

Велике насіння загортають поодиночці, а дрібне для зручності спочатку змішують з піском, а потім висівають у підготовлені рядки. При систематичному догляді й поливі дружні сходи швидко піднімаються і вкривають клумбу живим яскравим килимом.



Висадка квіткової розсади у відкритий ґрунт також починається з холодостійких рослин, а до середини місяця, коли основні заморозки будуть позаду, можна виносити на ділянку всі без винятку культури. Вирощені в домашніх умовах молоді рослини навіть при загартуванні, на відкритому повітрі відчувають певний стрес. Поки не відбудеться вкорінення, протягом 7-14 днів після пересаджування, квіти краще штучно затінювати в денні години і вкривати на ніч, якщо є ризик зворотних холодів.

Крім цього, перша половина травня — час для садіння у ґрунт глідоліусів. Грядки під них готують з осені, а самі бульбоцибулини: навесні прогрівають і пророщують; видаляють покривні луски; відокремлюють від посадкового матеріалу пошкоджені або уражені пліснявою екземпляри.

Висаджують на відстані 15-20 см, на сонячних, захищених від холодних вітрів ділянках.

• СМАЧНІ ІДЕЇ

Пиріжки із зеленою цибулею, ковбасою та сиром

Інгредієнти: 2 склянки борошна, 200 мл. кефіру, 1 пучок зеленої цибулі, 100 грамів твердого сиру, 100 грамів вареної молочної ковбаси, ½ чайної ложки соди, 1 чайна ложка цукру, сіль за смаком.

Приготування: у кефір додати сіль, цукор, соду і все добре перемішати. Твердий сир натерти на крупній тертці, додати до кефіру і добре перемішати. Потім всипати борошно і замісити тісто.

Сформувати однакового розміру кульки. Розкачати їх і на середину викласти ковбасу (натерту на тертці), зелену цибулю. Спочатку формуємо, як вареник, збираємо в пучок і розкачуємо на тій стороні, де немає швів. Смажимо на олії.



Окрошка з шинкою

Інгредієнти: 5 яєць, 3 картоплини, 1 морквина, 1 пучок зеленої цибулі, 1 пучок кропу, 200 г шинки, 4 огірки, 6 редисин, 1,5 л кефіру 1% жирності, сіль, мелений чорний перець.

Приготування: яйця відварити, охолодити, відділити білки від жовтків. Картоплю і моркву відварити, дати охолонути, очистити і нарізати маленькими кубиками. Зелену цибулю і кріп дрібно нарізати. Змішати їх з жовтками і дрібною солю. Шинку нарізати кубиками, огірки — невеликими скибочками, редиску —



соломкою. Ячні білки нарізати, перемішати з картоплею, морквою, зеленою цибулею, кропом, шинкою, огірками і редискою. У миску з підготовленими інгредієнтами влити кефір, посолити, поперчити, перемішати і поставити у холодильник на 15 хвилин.

Салат із плавленим сиром

Інгредієнти: 1 склянка молодого зеленого горошку, 2 середні огірки, 3 яйця, 100 грамів зеленої цибулі, м'який плавлений сир типу «Янтар», сіль, перець за смаком.

Приготування: молодий горошок відварити 2 хвилини у киплячій воді зі щіпкою лимонної кислоти, а потім перекласти у крижану воду на декілька хвилин для того, щоб горошок не втратив колір. Відцідити. Огірки нарізати кубиками, зелену цибулю — дрібно. Яйця відварити і нарізати кубиками. З'єднати яйця, огірки, цибулю, горошок, м'який плавлений сир. Додати за смаком сіль та чорний мелений перець.

ПОГОДА на тиждень	Температура (ніч/день, °C)	Опади	Швидкість вітру	Схід/захід Сонця	Тривалість дня	Фаза Місяця
Четвер, 5 травня	+5/+14	Ясно	4,7 м/с	05:18/20:05	14.47	Зростаючий
П'ятниця, 6 травня	+4/+16	Ясно	3,2 м/с	05:16/20:07	14.50	Зростаючий
Субота, 7 травня	+6/+16	Ясно	5,6 м/с	05:15/20:08	14.53	Перша чверть
Неділя, 8 травня	+8/+17	Хмарно	3,1 м/с	05:13/20:10	14.56	Перша чверть
Понеділок, 9 травня	+9/+14	Можливий дощ	6,2 м/с	05:11/20:11	14.59	Перша чверть
Вівторок, 10 травня	+5/+15	Хмарно	4,2 м/с	05:10/20:13	15.02	Перша чверть
Середа, 11 травня	+7/+18	Хмарно	3,9 м/с	05:09/20:14	15.05	Перша чверть

За даними meteo.ua

• А ВИ ЗНАЛИ?

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ВСЕ НА СВІТІ

• Перебування на висоті прискорює ріст волосся. Наприклад, коли ви летите в літаку, ваші кучері ростуть удвічі швидше.

• Планета Венера — справжня бунтарка. Вона вважає за краще обертатися проти годинникової стрілки.

• Тим, хто має блакитні очі, не пощастило. Усі вони мають низький больовий поріг.

• Перелякані люди починають бачити краще.

• Ніколи не гризть кулькові ручки! Щорічно через це гине багато людей.

• Хочете лизнути свій лікоть? Аж ні! Це анатомічно неможливо. Більшість із тих, хто прочитав цей текст, спробували дотягнути язик до свого ліктя. А ви?

• Ніс та вуха потроху ростуть упродовж усього життя людини.

• Нещасна задня сторона людського коліна. Для неї немає назви в багатьох мовах.

• Людину можна ідентифікувати не тільки за відбитками пальців, але і язика.

• «Найтовстішою» країною у світі кілька років тому була визнана Кірибати: у ній усього 100 000 жителів і з них приблизно 82 000 мають ожиріння.

• Кістки динозаврів, виставлені в палеонтологічних музеях світу, — це насправді не кістки. Строго кажучи, це камені, оскільки кісткова тканина зруйнувалася мільйони років тому, залишивши після себе органічний осад. Під впливом хімічних процесів цей кістковий осад із роками перетворився на камінь у формі кісток.

• «Запах шкіри», який виходить зі шкіряних виробів, це запах ароматизаторів. Справжня вичинена шкіра нічим не пахне.

• Фредрік Баур так пишався своїм винаходом, що захотів бути похованим у ньому. Баур помер у травні 2008 року у віці 89 років, і його діти виконали це прохання — його прах був розділений між парою урн і... упаковкою з-під Pringles.

• Китайська гора Цзянькуньчжу («Південний небесний стовп»), яка стала прототипом деяких ландшафтів у фільмі Джеймса Кемерона «Аватар», була перейменована місцевою владою і відтоді має ім'я «Алилуя, Аватар!».

• Учні давньогрецького філософа Платона одного разу попросили його дати визначення людині, на що той відповів: «Людина — це тварина на двох ногах, позбавлена пір'я». Однак після того, як Діоген Синопський приніс в Академію обпратаного півня і пред'явив його як «платонівську людину», Платону довелося додати: «І з плоскими нігтями».

• Більше половини населення нашої планети ніколи не бачило снігу й може судити про нього лише зі світлин і з розповідями очевидців.

ВІДПОВІДІ

на сканворд, розміщений у № 11 від 29.04.2022 р.

